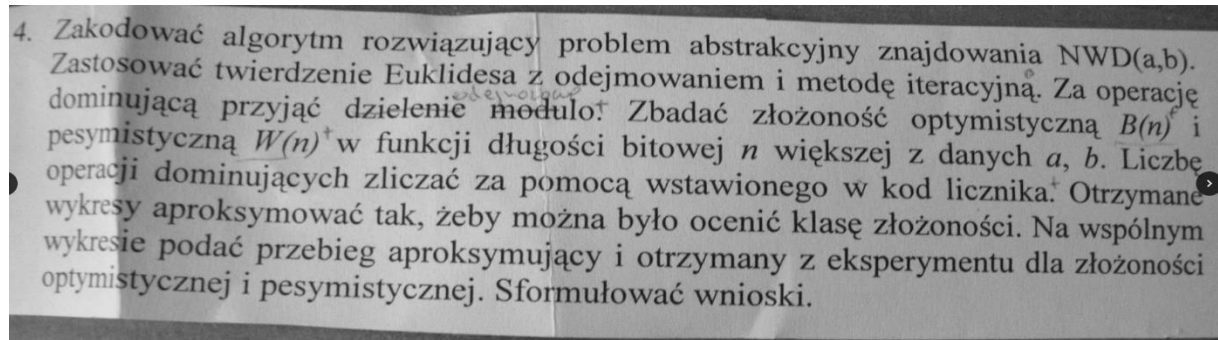

Piotr Dąbrowski – Opracowanie Algorytmów z AISDE Lab2 – prof. Ogrodzki.

Poprzednim opracowaniu Lab1 umieściłem niepotrzebnie kod algorytmu poly ,który był w wykładzie , nie popełnię tego błędu jeszcze raz ,więc jeśli szukasz algorytmu rec_power wejdź na wykład i znajdziesz go na slajdach. Dodaję ten początek aby nikt nie narzekał.

Algorytm 1:

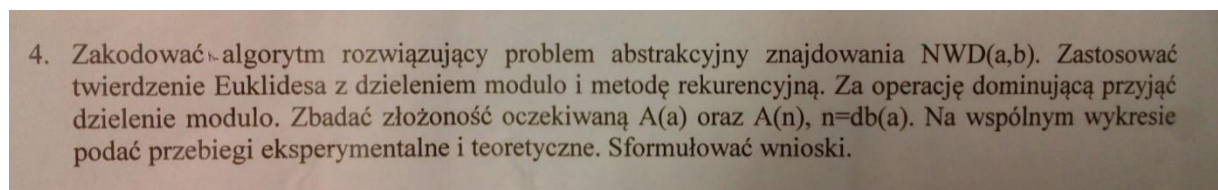

Algorytm rozwiązujący problem:

```
function result=Nwd(a,b)
if a==0|b==0
if a==0
result=b;
end
if b==0
result=a;
end
else
while a~=b
if (a>b)
a=a-b;
else
b=b-a;
end
end
result=a;%równie dobrze może być result=b ponieważ obie
end %zmienne przechowują informacje o NWD
end
```

Algorytm byłby dużo prostszy gdybyśmy mogli skorzystać z dzielenia modulo ,czyli standardowego algorytmu Euklidesowego. Niestety twierdzenie Euklidesa z odejmowaniem i za pomocą iteracji jest nieco bardziej skomplikowane.

Algorytm 2:

Algorytm rozwiązujący problem:

```
function result=NWD2(a,b)
if b == 0
result=a;
else
result=NWD2(b,mod(a,b));
```

```
end  
end
```

Algorytm v2-(ALE NIE REKURENCYJNY!)

```
function result=NWD2(a,b)  
while b~=0  
    temp = mod(a,b);  
    a = b;  
    b = temp;  
end  
result=a;  
end
```

Algorytm 3:

2. Opracować i zakodować algorytmy pierwszego rodzaju: rekurencyjny i iteracyjny rozwiązujący problem abstrakcyjny obliczania sumy s dla n wyrazów ciągu harmonicznego $\{a/i\}$, $i=1,2,3,\dots$ o pierwszym wyrazie a . a) Wykreślić $s(n)$ dla dwóch wartości a . Porównać wyniki obu algorytmów. b) Wykreślić dla obu algorytmów złożoność $t(n)$ teoretyczną i eksperymentalną. Operacja dominująca: dodawanie i dzielenie. Podać wnioski.

Algorytm iteracyjny:

```
function sum=AdderH(a,i)  
c=1;sum=0;  
while c<=i  
    sum=sum+(a/c);  
    c=c+1;  
end  
end
```

Algorytm rekurencyjny:

```
function sum=AdderHR(a,i)  
  
summo=0;c=a/i;  
if i>0  
    summo=c+AdderHR(a,i-1);  
end  
sum=summo;  
end
```

Oba algorytmy są małe i proste do implementacji, także największym problemem w tym przypadku może być jedynie badanie złożoności algorytmów itd.

Algorytm 4:

Lab 2, zestaw 5, Ogrodzki

Opracować i zakodować algorytmy pierwszego rodzaju: rekurencyjny i iteracyjny rozwiązujący problem abstrakcyjny obliczania wyrazów ciągu $\{x(n)\}$ opisanego wzorem rekurencyjnym $x(n+1)=x(n)*(2-\ln(x(n)))$. Przyjąć $x(1)=y$.

Algorytm iteracyjny:

```
function sum=Calculate(n,x)
c=1;
if n==1
    sum=0;
else
    while c<n
        sum=x*(2-log(x));
        x=sum;
        c=c+1;
    end
end
end
```

Algorytm rekurencyjny:

```
function sum=CalculateRec(n,x)
if n>1
    x=CalculateRec(n-1,x); % <-zdobywamy informacje o x(n-1)
    sum=x*(2-log(x));      % czyli w zadanym wzorze x(n), a potem
else                       % poprostu wyliczamy naszego x(n)
    sum=x*(2-log(x));
end
end
```

W obu algorytmach wartość x oznacza wartość początkową jaką nadajemy $x(1)$. Pozwala to na ustalenie wartości $x(1)=y$, która najpewniej oznacza jakieś dowolne wartości jakie pomogą nam przy badaniu różnych parametrów. Na początku byłem nieco zmieszany wartościami które wychodziły, lecz potem sam obliczyłem wartości dla poszczególnych danych i wszystko się zgadza, przy wartościach większych od 5-6 zmiany zauważalne są dopiero po 5-8 miejscach po przecinku i dalej dlatego nie widać zmian wartości w matlabie.

Algorytm 5:

3. Opracować i zakodować algorytmy pierwszego rodzaju: rekurencyjny i iteracyjny rozwiązujący problem abstrakcyjny obliczania sumy s dla n wyrazów ciągu geometrycznego o pierwszym wyrazie $a=1$ i ilorazie $q=1/3$. a) Wykreślić $s(n)$. Porównać wyniki obu algorytmów. b) Wykreślić dla obu algorytmów złożoność $t(n)$ teoretyczną i eksperymentalną. Operacja dominująca: mnożenie. Podać wnioski.

Tutaj wdg. mnie najłatwiej byłoby wstawić algorytm wyliczający sumę ciągu geometrycznego z definicji, ale w poleceniu jesteśmy zmuszeni do skorzystania z obliczania krok po kroku.

Algorytm wdg. mnie:

```
function sum=SumOfGeo(a,q,n)
sum=(a*(1-q^n))/(1-q);
end
```

-gdzie argumenty wejściowe możemy dowolnie modyfikować.

Algorytm Iteracyjny:

```
function sum=SumOfGeoIt(a,q,n)
i=0;sum=0;
while i<n
    sum=sum+(a*q^i);
    i=i+1;
end
end
```

Algorytm Rekurencyjny:

```
function sum=SumOfGeoRec(a,q,n)
    if n>1
        x=SumOfGeoRec(a,q,n-1);
        sum=x+a*(q^(n-1));
    else
        sum=a;
    end
end
```

Algorytm 6:

5. Zakodować algorytm rozwiązujący problem abstrakcyjny znajdowania jednocześnie maksimum i minimum w zbiorze n-elementowym. Za operację dominującą przyjąć porównanie. Wstawić wydruki pozwalające na podejrzenie danych wejściowych i wyjściowych na każdym poziomie rekurencji i narysować drzewo rekurencji dla $n=6$. Zbadać złożoność w funkcji n . Otrzymałą zależność wykreślić na wspólnym wykresie razem z teoretyczną. Sformułować wnioski.

W tym algorytmie za bezsens uważam korzystanie z rekurencji, ale na siłę to można jechać z Warszawy do Gdańska przez Wrocław, ale jak kto woli. Zamieszczę tutaj dwa algorytmy rozwiązujące ten problem abstrakcyjny. 1-Normalną metodę, 2-Metodę rekurencyjną

Algorytm iteracyjny „wdg mnie”:

```
function [max,min]=FINDME(n)
max=0;min=0;x=length(n);i=1;
while i<=x
    if n(i)>max
        max=n(i);
    elseif n(i)<min
        min=n(i);
    end
    i=i+1;
end
end
```

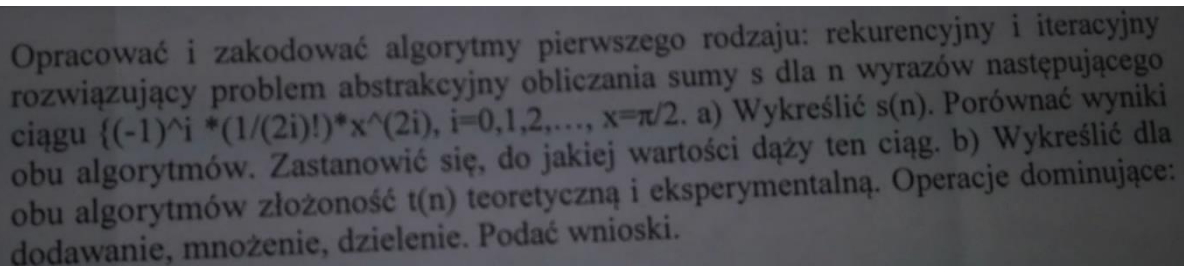
Algorytm rekurencyjny:

```
function [max,min]=FindMinMax(n)
max=0;min=0;x=length(n);
if x>1
    [max,min]=FindMinMax(n(1:(x-1)));
    if n(x)>max
        max=n(x);
    elseif n(x)<min
        min=n(x);
    end
else
    if n(1)>max
        max=n(1);
    elseif n(1)<min
        min=n(1);
    end
end
end
```

-„Myślę, że ten algorytm dało się zrobić jakoś krócej”.

Uwagi(Ważne): Tutaj należy pamiętać o tym, że przy wywoływaniu owej funkcji należy skorzystać z 2 wyjść, bo A=FindME(n) zwróci tylko jedną wartość -> pierwszą z lewej czyli w tym wypadku max. Należy skorzystać z takiej formuły: [A,B]=FindME(n). Drugą uwagą jest to, że na wejście należy podać wektor złożony z n liczb. Natomiast ostatnią uwagą jest to, że nie rozumiem o co chodzi z opcją podejrzenia danych wejściowych na każdym poziomie rekurencji w każdym razie jak trzeba dodać jedną linijkę kodu to myślę, że żaden problem. Jak ktoś wie i rozumie to niech doda do dysku odpowiednie sprostowanie!

Algorytm 8:

Opracować i zakodować algorytmy pierwszego rodzaju: rekurencyjny i iteracyjny rozwiązujący problem abstrakcyjny obliczania sumy s dla n wyrazów następującego ciągu $\{(-1)^i \cdot (1/(2i!)) \cdot x^{(2i)}, i=0,1,2,\dots, x=\pi/2\}$. a) Wykreślić $s(n)$. Porównać wyniki obu algorytmów. Zastanowić się, do jakiej wartości dąży ten ciąg. b) Wykreślić dla obu algorytmów złożoność $t(n)$ teoretyczną i eksperymentalną. Operacje dominujące: dodawanie, mnożenie, dzielenie. Podać wnioski.

Algorytm ten to po prostu edycja algorytmu 5. Należy w obu przypadkach po prostu zmienić formułę przy „sum”

Algorytm iteracyjny dla podglądu:

```
function sum=SumOfIt(x,n)
i=0;sum=0;
while i<=n
    sum=sum + ( (-1)^i * (1/factorial(2*i)) * x^(2*i) );
    i=i+1;
end
end
```

Algorytm rekurencyjny:

```
function sum=SumOfRec(x,n)
    if n>=1
        sum=SumOfRec(x,n-1)+( (-1)^n *(1/factorial(2*n))* x^(2*n) );
    else
        sum=( (-1)^n*(1/factorial(2*n))*x^(2*0) );
    end
end
```

Mam nadzieję ,że pomogłem ..